

ZPRAVODAJ

Domova pro seniory Holásecká

KVĚTEN 2020

Květen (knižně a archaicky Máj) je pátý měsíc gregoriánského kalendáře v roce. Má 31 dní.

Už od 13. století je měsíc květen spojen s lidovými oslavami, např. stavění májek nebo pálení čarodějnic, je považován za měsíc lásky.

1. května je mezinárodní Svátek práce a druhou květnovou nedělí se slaví Den matek.

Měsíc květen začíná ve stejný den v týdnu jako leden příštího roku. Žádný jiný měsíc v běžném roce nezačíná stejným dnem v týdnu jako květen.

PRANOSTIKY

- Studený máj - v stodole ráj.
- Májová vlažička - naroste travička; májový deštíček - poroste chlebiček.
- Na mokrý květen přichází suchý červen.
- Večerní rosy v máji hodně sena dají.
- Jestli v máji neprší, červen to dovrší.

- 1. Prší-li na svatého Filipa a Jakuba v noci, bude úrodný rok.
- 4. Je-li o dni svatého Floriána veliký vítr, jest toho roku mnoho ohňů
- 14. Před Sevrácem není léta, po Serváci s mrazy veta
- 14. Pankrác, Servác, Bonifác jsou ledoví muži, Žofie je jejich kuchařka.
- 15. Svatá Žofie políčka často zalije
- 25. Na Urbana pěkný, teplý den - bude suchý červenec i srpen. Vinná réva nedbá toho - bude míti vína mnoho.
- 27. Na svatého Ducha nesvlékej kožicha; po svatém Duchu nezbavuj se kožichu.

INFORMACE ZE SOCIÁLNÍHO ODDĚLENÍ

- ✚ Výplata důchodů v měsíci květnu proběhne v pátek 15. 5. 2020 od 8,00 hod do 11,00 hod. **Výplatu Vám osobně doneseme na pokoj.**

Vážení čtenáři,

- ✚ rádi uvítáme veškeré Vaše připomínky a náměty na články do Zpravodaje, které můžete předat (zavolat svými telefony) na sociální oddělení,
- ✚ aktuální číslo časopisu Zpravodaje je k zapůjčení na stolečkách ve vestibulu, na nástěnkách každého oddělení a na internetových stránkách domova www.hol.brnod.cz
- ✚ všechna čísla Zpravodaje jsou také k dispozici na sociálním oddělení.

PŘECHOD NA DVB-T2 SE POZASTAVUJE

Na základě dohody CRA s MPO a ČTÚ schválila v pátek 20. 3. 2020 Vláda ČR dočasné přerušení vypínání DVB-T sítí.

Cílem je zajistit přenos vysílání co největšímu počtu lidí bez nutnosti přeladění. Přechod na standard DVB-T2 bude obnoven po stabilizaci situace související s COVID-19.

Už dnes však 99 % domácností může přijímat vysílání v DVB-T2, které divákům přináší 30 nejsledovanějších TV programů, řadu z nich v HD kvalitě, a to včetně nového programu ČT3. Předpokládané znovu zavedení přechodu na DVB-T2 bude pravděpodobně od července tohoto roku. Přesný termín pro Brno-město bude teprve upřesněn.

Zdroj: <https://www.dvbt2overeno.cz/>

AKTIVIZAČNÍ OKÉNKO

Milí klienti,

myslíme na Vás. Pro krácení volných chvil můžete využívat:

- Křížovky, hádanky, rébusy, osmisměrky.
- Omalovánky, volné papíry s pastelkami či barvami.
- Potřeby pro drobné ruční práce na pletení, vyšívání aj.

To vše a ještě mnohem více.

Stačí se domluvit buď přímo s paní Danou Dynákovou (klapka 196) anebo s pečovatelkami na Vašem oddělení.

Dana Dynáková, aktivizační pracovnice

MOŽNOST TELEFONOVÁNÍ PŘES INTERNET – NOVÉ INFORMACE

Vážení rodinní příslušníci a blízcí našich klientů,

jsme si vědomi nepohodlí a jistých obav, které vzhledem k preventivním opatřením a zákazu návštěv brání v osobním kontaktu s Vašimi blízkými.

Rozhodli jsme se Vám nabídnout od 14. 4. 2020 možnost zprostředkované komunikace za pomoci asistence personálu a tabletu, s možností navázat spojení - online.

Kde jsme online?

Lze požádat o kontakt v aplikaci Skype, v aplikaci WhatsApp si nás uložte do kontaktů a následně se spojíme online s ohledem na upřesňující podmínky:

Komunikace s klienty z oddělení A (1. patro) sudý týden

Skype: **DS HOLÁSECKÁ 4**

WhatsApp: **775 899 205**

Zprostředkuje aktivizační pracovnice v čase **od 8:30 – 10:30 hod** nebo **od 13:00 – 14:00 hod**
VŽDY po předchozí domluvě se **sociální pracovníci** v pracovní dny na tel.: **532 197 130 (725 409 629)**

Komunikace s klienty z oddělení B (2. patro) lichý týden

Skype: **DS HOLÁSECKÁ 3**

WhatsApp: **775 899 197**

Zprostředkuje aktivizační pracovnice v čase **od 8:30 – 10:30 hod** nebo **od 13:00 – 14:00 hod**
VŽDY po předchozí domluvě se **sociální pracovníci** v pracovní dny na tel.: **532 197 135 (604 450 449)**

409 629)

Komunikace s klienty z oddělení C (3. patro) sudý týden

Skype: **DS HOLÁSECKÁ 2**

WhatsApp: **602 627 341**

Zprostředkuje aktivizační pracovnice v čase **od 8:30 – 10:30 hod** nebo **od 13:00 – 14:00 hod**
VŽDY po předchozí domluvě se **sociální pracovníci** v pracovní dny na tel.: **532 197 135 (604 450 449)**

409 629)

Komunikace s klienty z oddělení D (4. patro) lichý týden

Skype: **DS HOLÁSECKÁ 1**

WhatsApp: **602 675 460**

Zprostředkuje aktivizační pracovnice v čase **od 8:30 – 10:30 hod** nebo **od 13:00 – 14:00 hod**
VŽDY po předchozí domluvě se sociální pracovníci v pracovní dny na tel.: **532 197 130 (725 409 629)**

Žádáme o respektování nastavení upřesňujících podmínek pro spojení s ohledem na vytíženost aktivizačních pracovnic.

Je nezbytné si rezervovat datum a čas alespoň 1 den dopředu se sociálními pracovníci – nikoliv se staničními sestrami (sestrami pověřenými vedením oddělení).

Délka spojení by neměla přesáhnout 10 – 15 minut s ohledem na zvyšující se zájem zprostředkovaných hovorů.

Děkujeme

Sociální pracovnice

30. DUBNA – FESTIVAL MARATON HUDBY BRNO

Bylo to v mnoha ohledech neobvyklé „dostaveníčko“. Trio muzikantů, kteří hráli pod okny, byli sice mladí muži, ale ti na balkónech, k nimž jejich tóny směřovaly, byli ženy i muži věku podstatně vyššího... Zahrát klientům brněnských domovů pro seniory, uvězněným už několik týdnů v izolaci od svých nejbližších - výborná myšlenka. A myslím, že festival Maraton hudby Brno nikdy neměl vděčnější posluchače, než při tomto svém prologu, nazvaném Pozdrav z kuchyně podle stylizovaného pódia pro hudebníky. Moc díky organizátorům za nápad i provedení. Různé kapely hrály už na několika místech v Brně a pokračovat se bude i příští týden. V Domově pro seniory Holásecká dnes střídala skupina Hazafele romské rytmy s lidovkami a program korunoval legendární Jožin z bažin. Uvolněné odpoledne si na sluníčku užíval spolu se svými klienty také personál, i pro něj to bylo zasloužené vytržení v náročných týdnech. Bylo to krásné a bylo toho málo, zavolala na rozloučenou jedna ze starých dam. Kéž už však další koncert může být už bez roušek a hlavně bez obav z nákazy, dodávám já.

Zdroj: Facebookový profil Markéty Vaňkové, primátorky Města Brna

V měsíci květnu už vše rozkvetlo a probíhají i různé oslavy pro zahánění zimy a oslav přicházejícího veselejšího jara. Duben končí tzv. Filipojakubskou nocí. Anebo také pálením čarodějnic. V následujícím článku se dozvíme něco více o této kouzelné noci.

FILIPOJAKUBSKÁ NOC 30. dubna

„Hoř ohníčku hoř – všechno zlé umoř“

Pálení čarodějnic začíná večer 30. Dubna a mnohdy právě končí v noci 1. května.

Pálení čarodějnic či filipojakubská noc je lidový zvyk spojený s pálením ohňů a vírou v čarodějnice. Pod názvem Valpuržina noc je slaven také v německy mluvících zemích a Skandinávii. Zvyk pálení ohňů v předvečer prvního máje není zmiňován v žádných staročeských pramenech a podle Čeňka Zírta vznikl pod německým vlivem. Už v polovině 19. století však byl tento zvyk zakazován jako pověrečná praktika, stejně tak nemohl probíhat během druhé světové války a byl potlačován komunistickým režimem. Na mnoha místech Česka tak pálení čarodějnic zaniklo.

Pálení čarodějnic v dnešní době

Dodnes si mnozí z nás o Filipojakubské noci, jak ji nazvala církev podle apoštolů Filipa a Jakuba, nad plameny rádi opečou prvního buřta a než oheň uhasíme, spálíme v něm panáka symbolizujícího čarodějnic. Někteří ještě oheň přeskakují, aniž by věděli proč.

Při přeskakování ohně, bychom měli intenzivně myslet na to, co si přejeme nebo čeho se chceme zbavit. Ideální je chtít se zbavit zlovyků nebo něčeho, co nás zatěžuje. A přát si něco, co nás posune v životě dál. Například schopnost odpouštět, naučit se říkat ne a podobné. Přeskakování ohně má očištnou symboliku.

Pro páry, které usilují o miminko, je tato noc právě kouzelná. Říká se, že je to nejneprodnější noc z celého kalendářního roku. Dokonce se věří, že děti zplozeny v tuto noc jsou celý život šťastné.

Na každém kopci za vesnicí, dnes i v každé městské části probíhá oslava Pálení čarodějnic. Většinou i s bohatým doprovodným programem. Pro děti bývá uspořádaná dětská diskotéka v kostýmech, probíhají dětské soutěže. K večeru obvykle nastupuje program pro dospělé v podobě koncertů různých kapel či soutěží pro dospělé. Každý se rád potká se svými známými, sousedy, kamarády a tuto noc oslaví a vzájemně se poradují.

Po čarodějně noci začíná 1. květen, svátek zamilovaných, svátek práce a začátek jednoho z nejoblíbenějších měsíců v roce pro mnohé z nás.

PRVNÍ MÁJ (svátek zamilovaných) 1. května

V Česku je První máj tradičně chápán jako svátek zamilovaných a celý květen jako měsíc lásky. S tímto pojetím je tradičně spojena především noc předcházející prvnímu květnu zahrnující stavění a hlídání máje, vylévání cestiček z hašeného vápna smíšeného s vodou mezi domy milenců a malování vápnem srdcí a nápisů na jejich vrata.

Na První máj se také líbají zamilované páry pod rozkvetlým stromem. Podle etnografky Kláry Posekané se nejedná o starý zvyk, mohl vzniknout okolo počátku 20. století a pravděpodobně v městském prostředí, snad v souvislosti s Karlem Hynkem Máchou a Petřínem. Za vhodný strom bývá nejčastěji považována třešeň, višěň, jabloň či bříza.

V tento den či předcházející se také koná studentská slavnost majáles.

Ukázka z Máje Karla Hynka Máchy:

Byl pozdní večer – první máj –
 Večerní máj – byl lásky čas.
 Hrdliččin zval ku lásce hlas,
 Kde borový zaváněl háj.
 O lásce šeptal tichý mech;
 Květoucí strom lhal lásky žel,
 Svou lásku slavík růži pěl,
 Růžinu jevil vonný vzdech.
 Jezero hladké v křovích stinných
 Zvučelo temně tajný bol,
 Břeh je objímal kol a kol;
 A slunce jasná světů jiných
 Bloudila blankytnými pásky,
 Planoucí tam co slzy lásky.

První máj je spojen i s oslavou svátku práce. Mnozí z Vás si vzpomenou na prvomájové průvody, které organizovala komunistická strana. V dnešní době se první máj pojí i s pochody pravicových extrémistů ve velkých městech ČR.

A proto, ať se rozhodnete oslavit První máj jakkoliv, přeji ať je tento den zalitý sluncem.

Jako poslední bych chtěla připomenout tradici stavění Májek.

STAVĚNÍ MÁJE

Máje, májka nebo **máj** je označení ozdobeného kmene stromu, který tvoří ústřední prvek jarních slavností rozšířených po většině Evropy. Nejčastěji bývá májka stavěna 30. dubna nebo 1. května, ale v některých oblastech se staví v období svátku sv. Jiří, letnic nebo nejčastěji letního slunovratu. Máje se tradičně každý rok obnovují, takto tomu bylo i v původní podobě slavnosti, někde se však mění po delší době, například v Anglii či Bavorsku.

Podle britského antropologa Jamese Frazera je účelem stavěním máje přinesení lesního ducha do vesnice a zajištění jeho požehnání.

Česká máje má formu celého stromu, zbaveného – s výjimkou horní části – větví a kůry. V některých případech se holý kmen nechává stát více let a mění se pouze vrchní část, jindy se zas

skládá ze dvou či tří na sebe napojených kmenů k dosažení větší výšky. Použitým stromem jsou nejčastěji jehličnany jako smrk, ale lze se setkat také s májkou z břízy. Horní část se zdobí stužkami z látek nebo krepového papíru a zavěšuje se na ni zdobený věnec. Se stavěním máje je spojen i zvyk jejího nočního hlídání před muži ze sousedních vesnic, kteří se jí snaží porazit nebo odříznout její vrchol. Pokud se jim to podaří, je to pro vesnici velká ostuda. V některých obcích se máj hlídá dokonce 3 dny a 3 noci (do 12. hodiny posledního dne). Během této doby je povoleno máj podříznout a sebrat věnec, který si následně ti, kteří májku podřízli, vystaví na své májce. Někdy se také staví malé máje před domy jako vyjádření úcty nebo vyznání lásky dívky.

V některých oblastech Čech se májka staví o letním slunovratu, a to z jedle nebo borovice, a po slavnosti se spálí. V některých oblastech jihovýchodní Moravy se zas staví v době svátku světce místního kostela před hody.

A co vy, milí klienti, vzpomenete si na stavěním máje, popřípadě její hlídání? Nebo na hody ve Vaší vsi? Zkuste zavzpomínat a klidně se se vzpomínkami podělte do našeho příštího Zpravodaje. ☺

Autorkou článků je Jana Horáková, DiS., sociální pracovníce

PLÁN UVOLNĚNÍ OPATŘENÍ DLE VLÁDY ČR V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH

JAK PLYNUL ČAS: NAŠE VELIKONOCE A DALŠÍ STRÍPKY ZE ŽIVOTA DOMOVA

Nemoc Covid – 19. Doba koronavirová... A do toho třeba naši klienti, jejich nejbližší... Kontakty s rodinami a přáteli klientům chyběly. Do toho byl i **velikonoční čas**. Jenže teď to bylo úplně jiné... Klientům se po jejich blízkých stýskalo. Nebylo divu...

Na světě je i telefon – i mobil, ale ten nenahradí osobní kontakty. A navíc, ne každý z klientů telefon používá.

Nyní tu klienti měli jenom nás. To zavazovalo...

A tak jsme se klientům, v rámci individuálních terapií, jednotlivě věnovali, vzpomínali, alba, fotografie probírali, aspoň v myšlenkách rodinám vzkazy – velikonoční přání vysílali.

Zápisky z oddělení A a D (na těchto odděleních jsem se celou tu „karanténní“ dobu pohybovala)

Týden první, oddělení D:

Paní Maria Vašková (96): Milí naši doma, myslím na vás pořád. Hlavně ať jste zdraví. Já jsem v pořádku. Jen mě chybíte.

Elena Mouková (77): Milí moji, mám se dobře. Pozdravuji a těším se na vás. Stýská se mi po vás. Jak to bude možné, určitě přijedte. Vydržím. Těším se i na pravnoučka, který se nám má narodit.

Oldřiška Hochmanová (90): Moc si přeji, aby dcera Oldřiška byla hodně zdravá a její manžel aby se též držel. Já se mám dobře. Brzy mě navštivte. Bez vás to není ono. Moc na vás vzpomínám.

Miroslava Srencová (88): Jsem v pořádku, abyste neměli strach. A o těch Velikonocích si pěkně užijte. Těším se, až přijedete... Hodně se těším i na pravnoučata.

Marie Bernášková (81): Budte na sebe hodní a opatrní. Užijte si svátků. Myslím na vás. Jsem v pořádku.

Jana Potůčková (78): Myslím na vás, i co dělá vaše malé miminko. Ať jste zdraví. Je mi po vás smutno, je mi to tu bez vás dlouhé.

Marie Aujeská (91): Už je mi smutno, co nejdříve přijedte. To si nejvíc ze všeho přeji. Nic jinak nepotřebuji. Ať jste zdraví, ať se vám nemoci vyhýbají.

Vlastimil Palán (88): Přeji dobrou náladu. Televizi, kvůli těm zprávám o koronaviru, radši moc nesledujte.

Olga Šebelová (81): Dávejte na sebe pozor. Věnujte se sami sobě a pěkně se o sebe starejte. Já se mám dobře. Vydržím bez vás. Pak přijedete.

Když jsme probírali všechny tyto věci, úžasné bylo, že klienti svým blízkým vše dobré přáli a na sebe přitom ani nějak nemysleli! Hlavně ať jsou ti jejich, tam doma, zdraví, ať vše dobře, ve zdraví přežívají, zvládají. Oni to tu vše zvládnou... Přitom ti jejich zase určitě měli starost o ně, jak to tam v této nelehké době přežívají.

K Velikonocům jsme s paní **Evou Bučkovou** (88) pletly pomlázku. Co kdyby jednu! Sedm jich bylo! Proutky pěkné, žluté, některé dočervena. Pomlázky jsme pletly z devíti proutků, jeden na omotání – co rukojeť, čtyři proutky vpravo, čtyři vlevo, pak už jen proplétat. A pěkně utahovat. Hotovo. Ještě vršek zatáhnout na uzel – jedna z nás – to byla paní Eva, pevně držela, druhá silně utahovala. Pomalu – jako kdo z koho. Ale podařilo se. Suk, co zakončení, se povedl ukázkový: byl perfektně utažený. Však dal taky zabrat. Paní Eva pletení pomlázky prožívala. Moc jí to bavilo. Nasazovala plně. Asi i proto měla z hotového díla takovou radost. Prsty od pletení pomlázek bolely, ale nevadilo nám to. Parádní pomlázky stály za to. Byly téměř výstavní.

Týden druhý, oddělení A:

S klienty na oddělení jsme se dostávali k věcem, na které v běžné době moc času nepřebývalo. Když bylo třeba na pokoji klientky odmrazit její ledničku, odmrazily jsme, pěkně ji vyčistily, vysušily, věci zpět uskladnily. Kus odvedené práce a dobrý pocit, že je všechno v pořádku, nás hřál. S paní **Jarmilou Valachovou** (96) jsme si vykládaly: Paní Valachová: „Já si s našimi volávám. Stejně ale na ně myslím, ať jsou zdraví. Chodí do zaměstnání, tam také musí mít roušky. Zvládají to. Dělají také doma, na zahradě.“ „V září mi bude 97 let“ – dodala. Paní Valachová též byla ráda, že i v této době, přece jen relativně poněkud víc, nejen s fyzioterapeutkou – paní rehabilitační, ale i v rámci individuální terapie, pod dohledem, mohla procvičovat chůzi s chodítkem. Přes celou chodbu a zpět. To je na poměry velká štreka a výkon. Paní Valachová krásně zvládala...

Jak šikovní jsou tito lidé, jak odvádějí maximum. Člověk by řekl, že dřou. Snaží se úžasně.

Paní **Marie Holásková** (88), jakbysmet, si také střeží každý krůček navíc, i ona navíc s rehabilitační pracovnící trénovala víckrát za den. Chytnout se madla – a nahoru – výdrž – dolů. Hlídat dýchání, vystřít záda. Ano, na vše myslela. Pracovaly nohy, ruce, břicho, každý sval. Bylo vidět úsilí, obrovskou vůli, snahu maximálně vytěžit z příležitosti.

Rád byl i **Doc. Rudolf Pustějovský** (88). Se svým chodítkem se zase mohl procházet po chodbě. Zvládal perfektně. Zpočátku pod dohledem – k tomu byl pravý čas. Pak už ani dohled nepotřeboval. Krásně se opět rozchodil.

Učili jsme se mít radost z maličkostí. Pro nás to byly velké věci! Pokroky to byly a ne malé, ne nenápadné. Pro nás to bylo bohatě.

Chodili jsme po chodbách, procvičovali nohy, celé tělo, protahovali se... Toto že je lůžkové? Měli jste vidět, jak při té práci naši klienti pookřáli, jak byli v dobrém rozmaru. Vždyť o to dobré, o všechno to zlepšení, se sami přičinili! Čím víc úsilí, energie vložili, tím víc se jim vracelo...

Paní **Vlasta Odrazilová** (91) je bývalá knihovnice. Knihy miluje. Proto ji potěšily „stohy“ knih, které najednou měla k dispozici. A podle jejího zaměření! Jasně že i její milované básně! Taky bojovnice. Už její dědeček říkával: „Jsi Vlasta, tak bojuj!“ A bojovala.

.....

Týden další, oddělení D:

Chcete jít chvíli ven? Jasně, ale je třeba vzít roušku. Pro klienty to bylo nezvyklé a třeba ne dvakrát příjemné, ale roušky si vzali a zvykli se na ně. Věděli, že je to nezbytné. Pobyt venku jim stál za to. Nějaká rouška? To byla jen malá „daň“ za to, čeho se jim náhradou dostalo.

Paní **Verunce Dvořákové** (79) se roušky zpočátku ani trochu „nezdály“. Vypadalo to, že bude problém. Ven chtěla, ale něco takového na sebe? Kdepak! „Já se dusíííím!!“ Ale nedusila. Vše jsme probraly, vysvětlily si. Ano, chápeme, že to v roušce není úplně dobrý pocit, ale teď to jinak nejde. My také chodíme v rouškách, a celý den. Já taky. A ona jen chvíli, co půjdeme ven. Pak roušku hned sundáme... Žádné boje, žádné přesvědčování. Verunka naprosto uvědoměle vše pochopila, za své vzala. Roušku si nechala nasadit. Za její přístup jsem jí byla vděčná. Je hrdinka. Nezapomněla jsem ji pochválit. Byla na sebe hrdá, že to zvládla.

U někoho jsme roušku zvládli „svépomocně“ – jako rouška posloužila jejich šála či šáteček. Jaksi byla „lepší“, než ta „jiná“. Všichni byli s rouškami spokojeni.... Obdivovala jsem tyto lidi, jejich statečnost, snahu, úsilí. I za to, jak se třeba k rouškám postavili. Úžasné je snášeli. Stojí je to i sebezapření, roky už mají, na to nikdy nebyli zvyklí, ale překonali se... Věří nám. Spolupracují. Chápali, že jsme všichni v jednom, ví, že děláme maximum, v prospěch jich, v prospěch věci...

I toto jsou hrdinové všedních dnů!

Paní **Danuši Růžičkové** (81) rodina volává na mobil. Nyní však, div se světe, využila úplně jinou možnost, kterou náš Domov nabízí. A nejen ona... Jednoho dne se u paní Růžičkové objevila věc, které říkáme tablet – je to elektronické zařízení, taková menší obrazovka, „počítač“. Technika pro video hovory. Vypadá to jako tenká, placatá plocha, věc, jako arch papíru. Ale cosi váží. Tablet můžete vzít do ruky nebo položit na klín nebo na stůl, jak libo. No a najednou se z displeje – z obrazovky tabletu na ni usmívala její dcera a mluvila k ní! A její dcera zase u sebe, na druhém konci „drátu“ viděla na obrazovce svou mámu! To byly věci! Jistě si spolu krásně popovídaly. Na paní Růžičkové to bylo poznat hned. A jindy zase mluvila s vnučkou a taky s vnukem.

Pěkně si s dcerou popovídala i paní **Božena Zoubková** (82). Nejprve se rozhlížela, co se to tu děje, kdo to na ni mluví? Nikoho jiného v pokoji neviděla. Ale ten hlas – ten byl důvěrně známý. Ach ano, na té obrazovce, její dcera! Ano, byla to ona! Tvářičky byly radostí jak nach. Ó, to jsou věci, tady se na ni dívá, tady ji vidí...

„ Však pak, jak vyprší čas a karanténa skončí, ti jejich osobně přijdou, to pak k nim budou moci i ruku natáhnout a dotknout se jich. Oni pak nezmizí! Nebudou jen na obrazovce. To bude fakt, žádný přelud! Budou to oni! Budou s nimi! Pak si klidně mohou padnout do náruče! Donesou jim určitě i nějaké věci, i něco dobrého! Pak si vše vynahradí! To bude krása! To budou shledání! To bude úžasné!“

To bylo tehdy, jak bylo celý týden takové to zářivé počasí a nádherné jaro. S klienty odd. D jsme prakticky celé dny – dopoledne i odpoledne, trávili v mezigenerační zahradě. Pěkně na střídačku, po skupinách. Už jsme museli mít rozpis, aby se na každého ušlo – a několikrát za týden. Byli šťastni, že se dostali ven. Byli hrdí i na to, jak se jim vše podařilo skloubit: pěkně si užívali a přitom plnili všechny „předpisy“ – roušku na pusu a také – a z toho jsem byla úplně v šoku, že vyzvedávali i to, a byli na to hrdí, že jsme krásně dodržovali od sebe potřebné rozestupy! Byli vzorní, zodpovědní, uvědomělí! Vědomě, záměrně vše plnili! Neuniklo jim fakt nic! Není to fascinující? Úžasní! Ano, seděli pěkně od sebe, na vzdálenost nějakého toho metru. Přitom každý z nich měl svoje, nejvíc vyhovující místočko: někdo víc v chládku, někdo na sluníčku nebo na střídačku. Jak komu libo. Nenašli byste chybičky.

A tady, téměř před zraky se nám rozvíjela poupata stromů, keřů, nalévalo se listoví. Kvetly pampelišky. Voněla tu i čerstvě posečená tráva. Větrík kdesi z dálky přinášel omamnou, sladkou vůni řepky olejky a také vůni kvetoucího šeříku. Letos kvete brzo.

Na zahradě jsme mnoho zajímavého probírali, i jaké tam máme stromy a rostliny.

Bliž k parkovišti je topol bílý, ten druhý je topol Simonův. U dřevěného plůtku je javor babyka, u parkoviště javor horský. Ve vyvýšeném záhonku jsou kytičky. Šalvěj lékařská je léčivá bylina. Poznali jsme ji i podle vůně. Léčivá je i alchemilka. Bergénie právě kvetla, kakost ještě ne. I o dalších a dalších kytičkách jsme si povídali.

Seznamovali jsme se i s kamínky, do rukou je jednotlivě brali, potěžkávali. Pěkně hřály. Byly nahřáté od sluníčka. Valouny, oblázky různých tvarů, velikostí, tvaru, barev, lesku. Tady je tvar srdíčka, tady tvar vajíčka, mořské lastury, mušle perlorodky. Tady žula, křemen, slída...

Klienti byli v dobrém rozmaru. A ten byl nakažlivý. Začali hovor i o našich rouškách – model vedle modelu. Prvotřídní. Paní Marie Bernášková měla roušku žlutou. Zvonivým hlasem žertovala: „Jsem parádnice!“ – přitom se dmula hrdostí. Paní Bernášková si taky všeho užívala: „Jak jsem ráda, že jsem venku! Klidně bych tu byla i do večera! Já jsem tolik chtěla! Vidím i ostatní ženské! Moc jsem chtěla jít ven mezi ostatní! Jak jsem ráda.“- opakovala a dodala: „Tento týden jsem tu již podruhé!!“ Smála se a laškovala a přitom dojetím měla orosené oči... Je skvělé, že náš Domov i lidem upoutaným na lůžko poskytuje takovéto možnosti...

Do hovoru se přidala i paní Aujeská: „Nikdy jsem si nedovedla představit stáří, a že toto mě potká. Naši se diví, že se mi tu líbí, že se nechci vrátit domů. Já jim řekla: Na to zapomeňte! Tady je moje místo! Už bych se nevrátila ani za nic na světě! Já jsem ráda, že jsem tady. A prý – ptají se mě, co dělám celý den? Co? Já mám tolik práce!!! Jak bude po karanténě, zas budu chodit do kroužků a s ostatními ven...“

A do toho paní Mouková: „Jednu pistáciovou!“ ...No jo, zmrzlinku by si dali! Tak příště.

A tak jsme si vesele povídali, žertovali. Tváře jako rumělky, jako by zdravím překypovali, opálení od sluníčka, ošlehaní větrem, bronzová barvička. Pohoda...

Dostalo se na všechny. Na řadu přišla jasně, že i paní Červená, Kachlíková, Srncová i Chlupová. Když je nemohou ven vyvézt rodiny, tak od toho jsme tu přece my. Ti jejich budou tomu taky určitě rádi.

Tato doba cosi vzala, a vzala toho hodně. Ale i cosi dala – a toho dala nesmírně moc. Čemusi nás taky naučila... A že některé situace zvládneme jen společně... Vyjdeme z této doby více osamoceni, ale o to s větší touhou být spolu, s našimi rodinami, našimi blízkými, s ostatními klienty. Kamarádi, vždyť my se už na vás těšíme! Vždyť už nám všichni chybíte... Dokázali jsme mnohé. A šlo to!... Doba „zpreházela“ žebříček hodnot. Najednou jako bychom si uvědomili, co je důležité, či důležitější a rozlišovali jsme věci podstatné od zbytečností... Najednou jsme toho potřebovali méně. Slevili jsme ze svých požadavků, uskromnili se. Byli jsme nuceni žít i za jiných podmínek... Jsou i jiné hodnoty, než jen ty hmatatelné, materiální, třeba ono drahocenné zdraví, rodina nebo i docela nenápadná „lidskost“ – v této době ji bylo obzvlášť potřeba. Šla ruka v ruce s pochopením, laskavostí, porozuměním, sounáležitostí...

Tyto dny nebyly lehké, přesto byly svým způsobem „krásné“, naplněné, plodné. Říká se, že v nouzi poznáš člověka. Doba jako by otevřela oči, dala velké „poznání“. Ukázala člověka z jiného úhlu, jeho nitro. Každého z nás. Člověk jako by se ukázal v pravém světle. Pro naše klienty jsme v této době byli jako by v zastoupení, jako jejich nejbližší, jejich rodina. Přitom bylo vidět, jak báječní jsou tito lidé, tato generace! Jak jsou nesmírně stateční, jak se ke všemu stavějí, jak tuto náročnou dobu zvládají!

Mnohé jsem se od nich naučila... A tak vysoko ani nesahám...

Šít roušky je někdy – nyní, mnohem víc, než šít šaty podle nejnovější módy. ...

V této souvislosti jsem i hrdá máma: jsem hrdá i na svou dceru: Po celou tu dobu, každý den, pátek – svátek, prostě nejen ve všední dny, ale i o víkendech, svátcích, neúnavně, ve svém volném čase, chodí jako dobrovolnice šít roušky – na 4 – 5 hodinové směny denně. Smekám...

A ještě jedno nahlédnutí do soukromí: Jedna z kolegyně mi o Velikonocích přinesla až domů na pochutnání její sváteční velikonoční nádivku. Přidala i velikonočního bramborového salátu i kus ovocného táče k tomu. Úžasný skutek – chtěla potěšit. Chtěla cosi nahradit. Ví, že jinak, za normálních okolností, bych Velikonoce trávil ve „službě“, v pomoci rodičům na Slovensku. Letos to však nešlo, letos to bylo jiné... Děkuji!

A ještě pár vtipů: Nevíte někdo, jak dlouho nemám nikoho pouštět do bytu, když jsem v karanténě? Manželka už dva dny buší na dveře...

Anebo: Domácí výuka den dvanáctý: V Brně kdosi nacpal do baby boxu dvě osmiletá dvojčata. Bohužel si pamatují, kde bydlí...

Anebo: V televizi říkali, že při nákupu stačí mít roušku a rukavice. Dnes jsem takhle šla, ale ostatní měli i kalhoty a tričko...

Milí naši klienti! Moc na vás všechny vzpomínáme. Všichni zatím ještě být spolu nemůžeme, ale myslíme na vás, jak se asi máte, jak se vám všem vede, zda jste zdraví, jak to vše zvládáte. Tak se mějte, opatrujte se, držte se! Přejeme vám hodně energie a sil! Vše je na dobré cestě! Pak se na vás budeme těšit! To už budou lepší časy!

Pro dnešek tedy tolik. Zase až příště...

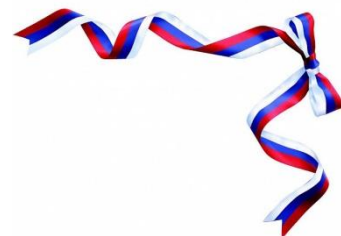
Autorkou článku je PhDr. Markéta Běhalová, aktivizační pracovnice

CO NÁS ČEKÁ V KVĚTNU...??

- ✚ Vzhledem ke stále probíhající pandemii nového typu koronavirové infekce Covid-19 jsme stále nuceni zamezit veškerým akcím. V případě změn či uvolnění tohoto opatření, budete včas informováni, a to jak rozhlasem, tak na nástěnkách Vašeho oddělení.

1. 5. Svátek práce – státní svátek

Svátek práce, neboli 1. máj má mnoho z nás spojen se socialistickou propagandou bývalého režimu. Historie vzniku tohoto svátku sahá až do roku 1890. O rok dříve byl právě Svátek práce vyhlášen jako oslava na paměť vypuknutí stávků Chicagských dělníků, takže původ tohoto svátku sahá do USA. V Českých zemích se Svátek práce - první máj slaví od roku 1890 a první oslavy se konaly na Střeleckém ostrově v Praze. V naší zemi právě v období socialismu byl první máj velmi populární, byly organizovány bohaté průvody městy, doplněné o tribunální přednesy čelních představitelů strany. Účast zde byla povinná a jistě si mnoho z vás vzpomene na "fasování" transparentů a mávátek na podpis. V průvodu byly zastoupeny jak děti ze škol, tak podniky a různé organizace, např. Červený kříž apod.. Tradiční prvek oslav socialistického prvního máje tvořila mávátko, transparenty, pugety šeráků a samozřejmě alegorické vozy. V porevolučních dobách, tj. po roku 1989 se oslavy prvního máje hromadně nekonají, ale obvykle je využívají politické strany ke svému zviditelnění.

3. 5. Den Slunce

Jedním z hlavních důvodů, proč vznikl tento den, je význam sluneční energie pro planetu Zemi, jakožto hvězdy která je nejbližší naší planety. Slunce nám dodává energii a probouzí vše živé. Jeho životodárnou sílu si připomínáme právě v tento den, který je stanoven jako Den Slunce.

4. 5. Koncert „Pod okny“ Tereza Černochová

Ve 14,30 hod. nám vystoupí zpěvačka Tereza Černochová s kytarovým doprovodem.

7. 5. Hudební koncert „Pod okny“ ve 14,00 hodin

Trio zpěvaček vystoupí pod okny našeho Domova. Přinesou známé písně a tak je to velmi dobrý důvod vyjít na balkón a zazpívat si. Vždyť s písní na rtech se nám žije mnohem lépe. Mezi písničky se objeví např. Beskyde, Beskyde, Trezor, Oliwer Twist aj.

8. 5. Den vítězství – státní svátek

8. května se stala jedna z hlavních událostí historie nejen ČR ale i Evropy. Právě na 8. května roku 1945 připadá ukončení 2. světové války. Stalo se tak díky kapitulaci Německa. Pokud se podíváme do dějin tehdejšího Československa, tak 5. května vypuklo na základě celoevropských událostí pražské povstání. O 3 dny později - 8. května byla podepsáno příměří a ústup jednotek Wehrmachtu z našeho území. Za období socialismu jsme tento den slavili až 9. května, kdy byla osvobozena Praha Rudou armádou, ale v porevolučních dějinách naší země, se tyto oslavy přesunuly zpět na datum 8. května, neboť dnes již víme, že část naší země osvobodili Američané.

8. 5. Světový den červeného kříže

Světový den Červeného kříže se slaví v tento den, jako připomínka výročí kdy se narodil zakladatel organizace Červeného kříže Henri Dunant roku 1828. Po celém světě se slaví od roku 1953 v ČR později.

10. 5. Den matek

Den matek je den v roce, kdy máme skvělou příležitost poděkovat naším maminkám za to, co všechno pro nás v životě udělali. Lidé tento den slaví po celém světě v různých dnech roku. U nás je Dnem matek vždy druhá květnová neděle, proto se datum tohoto svátku rok od roku liší. Svátek Dne matek má svůj původ už ve starověkém Řecku. U nás propagovala tento den Alice Masaryková, dcera prvního Československého prezidenta.

12. 5. Mezinárodní den ošetřovatelek

Roku 1820 12.5. se narodila ve Florencii Florence Nightingalová, která jako první mezi britskými raněnými vojáky vytvořila základy ošetřovatelského modelu, který se používá do dnes. Proto v dnešní den slaví všechny její následnice - zdravotní sestry svůj den, bez ohledu na to v jakém zdravotnickém oboru působí.

15. 5. Světový den proti mozkové mrtvici

Den proti mozkové mrtvici byl vyhlášen evropskou institucí EUSI se zaměřením na otázku, jak zmírnit příčinu cévních mozkových příhod a zvýšení prevence proti ní. Neboť právě mozkové příhody se řadí mezi nejčastější důvody úmrtí či dlouhodobého postižení u starých lidí.

25. 5. Den Afriky

Den Afriky patří Africkému černému kontinentu od roku 1963, kdy byly podepsané listiny Organizací za sjednocení Afriky (OUA). Tento den by nám mělo zůstat na paměti, že i přes to jsou stále oblasti, kde jsou složité mezilidské vztahy, ale hlavním problémem je chudoba

